

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.177 van 22 maart 2000
in de zaak A. 83.472/X-8884.**

- In zake :
1. Bert ALLIET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. ALLIET,
kantoor houdende te 8755 RUISELEDE,
Bruggestraat 22,
 2. Jan CLEMENT,
wonende te 9910 KNESSELARE,
Langedonkstraat 17,
 3. Marc DEVISCH,
wonende te 8755 RUISELEDE,
Wingenesteenweg 8,
 4. Hedwig DEWINTER,
wonende te 8755 RUISELEDE,
Krommekeerstraat 1,
 5. Eddy GORDIER,
wonende te 8755 RUISELEDE,
Industriestraat 7A,
 6. Luc ROGGE,
wonende te 8755 RUISELEDE,
Kruisbergstraat 38,
 7. Eric SPRIET,
wonende te 8750 WINGENE,
Munkelstraat 12,
 8. Eric VANDE KERCKHOVE,
wonende te 8020 OOSTKAMP,
Stuivenbergstraat 114,
 9. Pierre VAN VOOREN,
wonende te 8755 RUISELEDE,
Planterijstraat 3

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Bert ALLIET,
Jan CLEMENT, Marc DEVISCH, Hedwig DEWINTER, Eddy
GORDIER, Luc ROGGE, Eric SPRIET, Eric VANDE KERCKHOVE en

Pierre VAN VOOREN op 12 april 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vragen van het besluit van 15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem, Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare, Ruiselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 februari 1999;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. ALLIET, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het gedeeltelijk eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van de vordering opwerpt in zoverre de bestreden beslissing andere percelen betreft dan degene die de verzoekers bezitten of exploiteren; dat een onderzoek van en een uitspraak over de exceptie zich alleen zou opdringen indien met betrekking tot de bedoelde percelen aan de grondvoorwaarden voor een schorsing zou zijn voldaan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekers een eerste middel afleiden uit de schending van artikel 11, § 7, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening; dat wordt toegelicht dat tijdens het openbaar onderzoek door verzoekers en de gemeente Ruiselede tegen de gewestplanwijziging bezwaren zijn ingediend, dat de regionale commissie de bezwaren ontvankelijk en gegrond heeft verklaard, dat de Vlaamse regering niet aan het advies van de regionale commissie is tegemoet gekomen en de afwijking niet deugdelijk motiveert, dat bovendien de Vlaamse regering impliciet bevestigt "niet de minste intentie te hebben om de belanghebbende te vergoeden voor de door hen geleden schade";

Overwegende dat de verwerende partij in de nota repliceert dat artikel 11, § 7, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 de Vlaamse regering niet verplicht om, wanneer zij beslist het advies van de regionale commissie niet te volgen, in de aanhef van het vaststellingsbesluit een antwoord te geven op de bezwaren die de regionale commissie gegrond heeft bevonden, dat uit de aanhef van het bestreden besluit blijkt dat de Vlaamse regering de redenen heeft opgegeven waarom zij het advies van de regionale commissie voor advies niet heeft gevolgd: "de bestemmingswijzigingen dragen bij tot de realisatie van twee doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met betrekking tot het buitengebied nl. het inbedden van landbouw, natuur en bos in goed gestructureerde gehelen en het bufferen van de natuurfunctie in het buitengebied", dat deze redenen grotendeels overeenstemmen met de toelichting bij het ontwerpgewestplan, dat zij in het advies van de regionale commissie niet bekritiseerd werden "althans niet met enige argumentatie die verband houdt met de stedenbouw en ruimtelijke ordening", dat de opwerping van verzoekers in verband met de vergoedingsintentie van de Vlaamse regering niets afdoet aan de vaststelling dat de redenen zijn vermeld waarom van het advies van de regionale commissie werd afgeweken;

Overwegende dat de Vlaamse regering op 19 december 1997 het ontwerpgewestplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt voorlopig vaststelt; dat het ontwerpgewestplan onder meer de wijziging voorziet van de bestemming van een gebied van 24ha 30a te "Ruisselede, Kruiskerke - Vorte bossen" en een gebied van 12ha 90a te "Wingene en Ruisselede, Doomkerke-Wingensveld, Gentse veld en Doomkerke", van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar natuurgebied; dat in de toelichtingsnota bij het besluit

met betrekking tot het eerste gebied overwogen wordt (onder B14):

"Wijziging (...) omwille van de noodzaak om de uiterst waardevolle, vrij kleine en kwetsbare boskern te vergroten, onder meer met het oog op de ontwikkeling van mantel/zoom-structuren die momenteel volledig ontbreken aan de bosrand. Vrije meandering en gedeeltelijke opstuwing van de Wantebeek worden eveneens mogelijk. Het is niet wenselijk om in een latere fase nog een bijkomende bufferzone te voorzien",

en met betrekking tot het tweede gebied, bestaande uit vier blokken (onder B15):

"Wijziging (...) omdat zij gelegen zijn tussen de bossen in het Sint-Pietersveld, de bossen in het Wingensveld en het Gentse veld en de Vorte Bossen. Aldus ontstaat een samenhangend geheel van natuur- en boscomplexen";

dat de eerste tot en met derde verzoeker en de vijfde tot en met negende verzoeker percelen grond exploiteren in het eerste gebied en de vierde verzoeker in het tweede gebied; dat de eerste, tweede, vierde, zesde, achtste en negende verzoeker tegen de wijziging bezwaren hebben ingediend; dat de gemeenteraad van Ruiselede op 29 juni 1998 ongunstig advies verleent; dat op 25 september 1998 de regionale commissie van advies de bezwaren ontvankelijk en gegrond bevindt; dat zij met betrekking tot de voornoemde gebieden "stelt dat de bestemmingen van het vigerend gewestplan dienen behouden te blijven"; dat zij motiveert :

"De Commissie stelt vast dat bij het wijzigen van de bestemming naar natuurgebied (...) geen rekening werd gehouden met de sectorale decreten en regelgeving, waaronder het mestdecreet, het decreet op de milieuvergunningen, het bosdecreet, de natuurbeschermingswetgeving en zelfs het decreet op de ruimtelijke ordening. Deze decreten en regelgeving hebben ernstige gevolgen voor de exploitaties en investeringen, gevolgen die zich zelfs uitstrekken tot de exploitaties die zich buiten deze ontwerp-gewestplannen situeren.

De Commissie stelt dat omwille van deze gevolgen, waarvoor geen uitsluitsel gegeven wordt, het niet aangewezen is om de gewestplanwijziging te weerhouden onder B14, en B15 (...)"

dat de bestreden beslissing de gronden die verzoekers bezitten en exploiteren de bestemming natuurgebied geeft; dat van andere gronden de initiële bestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied wordt behouden of wordt gewijzigd, niet zoals in het ontwerp-gewestplan voorzien naar natuurgebied, maar naar agrarisch gebied met ecologisch belang; dat in de aanhef wordt vermeld :

"Ruisselede, Kruiskerke - Vorte bossen (Kaartblad 21/2 - bijlage 4)

Voorstel van de RCA om de bestaande bestemming te behouden : voorstel wordt niet gevolgd omwille van de noodzaak om de uiterst waardevolle, vrij kleine en kwetsbare boskern te vergroten, onder meer met het oog op de ontwikkeling van mantel/zoom-structuren die momenteel volledig ontbreken aan de bosrand. Vrije meandering en gedeeltelijke opstuwning van de Wantebek worden eveneens mogelijk. Het is niet wenselijk om in een latere fase nog een bijkomende bufferzone te voorzien. Deze maatregel betreft een optie vanuit het ruimtelijk beleid op Vlaams niveau;

Wingene en Ruisselede, Doomkerke - Wingensveld, Gentse veld en Doomkerke (kaartblad 21/2 - bijlage 4)

voorstel van de RCA om de bestaande bestemming te behouden : voorstel wordt voor een gedeelte niet gevolgd omdat deze gebieden gelegen zijn tussen de bossen in het Sint-Pietersveld, de bossen in het Wingensveld en het Gentse veld en de Vorte Bossen. Voor het gedeelte dat niet wordt weerhouden met bestemming 'natuurgebied' wordt een privaat bezwaar gevolgd waardoor het gebied wordt bestemd als 'agrarisch gebied met ecologisch belang' omwille van de bufferende functie die deze landbouwgronden moeten verzorgen voor de omgevende natuurwaarden;

Deze maatregel betreft een optie vanuit het ruimtelijk beleid voor de natuurlijke structuur op bovenlokaal en Vlaams niveau";

Overwegende dat artikel 11, § 7, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening bepaalt wat volgt :

"Indien de Vlaamse regering afwijkt van het advies van de Regionale Commissie van Advies dient zij haar beslissing te motiveren";

dat de bepaling voorschrijft dat de Vlaamse regering zich richt naar het advies van de regionale commissie, tenzij er gegronde redenen voorhanden zijn om ervan af te wijken en dat de Vlaamse regering, in geval van afwijking van het commissieadvies, in de aanhef van het besluit waarbij zij het gewestplan definitief vaststelt, de redenen van die afwijking uiteenzet;

Overwegende dat de verwerende partij het advies van de regionale commissie van advies, volgens hetwelk de wijziging niet aangewezen is gezien "geen rekening werd gehouden met de sectorale decreten en regelgeving", gedeeltelijk wel en gedeeltelijk niet heeft gevolgd; dat voor zekere gronden het advies haar er toe gebracht heeft van de bestemmingswijziging af te zien; dat voor andere, waaronder die van de verzoekende partijen, dit niet het geval was en verwerende partij haar oorspronkelijke motieven voor de herbestemming tot natuurgebied handhaafde; dat zij in nog een derde geval het gebied herbestemd heeft, in plaats van tot natuurgebied, tot agrarisch gebied met ecologisch belang;

Overwegende dat de bestreden beslissing in het ongewisse laat of de verwerende partij met betrekking tot de gronden die zij uiteindelijk de bestemming natuurgebied heeft gegeven, na het advies van de regionale commissie van advies al dan niet alsnog de weerslag van de bestemmingswijziging op de exploitaties heeft onderzocht; dat zo de verwerende partij van mening was dat zulks niet behoefde, het bestreden besluit niet toelaat uit te maken welke daarvoor de reden was; dat, als zij er wel nog acht heeft op geslagen, het aangevochten besluit niet laat verstaan waarom de verwerende partij de genoemde weerslag onvoldoende zwaarwichtig

vindt om aan de herbestemming tot natuurgebied te verzaken; dat daartoe alleszins ontoereikend lijkt de verwijzing naar wat de verwerende partij, in haar nota in de schorsingsprocedure, de bijdrage van de bestemmingswijziging noemt "tot de realisatie van twee doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen met betrekking tot het buitengebied nl. het inbedden van landbouw, natuur en bos in goed gestructureerde gehelen en het bufferen van de natuurfunctie in het buitengebied"; dat het argument blijkens de toelichtingsnota bij het ontwerp-gewestplan ook kan gelden voor de gebieden waarvoor de verwerende partij de aanvankelijk voorziene bestemmingswijziging naar natuurgebied uiteindelijk niét heeft doorgevoerd;

Overwegende dat de in de aanhef van het bestreden besluit aangehaalde redenen onvoldoende de afwijking van het advies van de regionale commissie van advies lijken te verantwoorden; dat het middel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekers, met een verwijzing naar 's Raads arrest nr. 59.473 van 2 mei 1996, uiteenzetten dat zij exploitanten zijn van gronden die vroeger ingekleurd waren als agrarisch gebied en nu natuurgebied worden, dat de gewestplanwijziging een aantal wetgevingen in werking stelt waardoor elke zinvolle landbouwexploitatie uitgesloten is; dat zij toelichten :

"1° Dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 (...) tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van een vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen onder meer van toepassing is op natuurgebied. Dit besluit werd nietig verklaard door de Raad van State bij arrest nr. 59.583 van mei 1996. Op 16 juli 1996 werd door de Vlaamse Regering een nieuw vegetatiebesluit genomen (...) dat volledig identiek is aan het besluit van 4 december 1991. In natuurgebied is het vegetatiebesluit van toepassing voor :

- wijziging van lijn- en puntvormige elementen (wat ook het geval is voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied)
- wijziging van vegetatie (wat niet het geval is voor landschappelijk waardevol agrarisch gebied). In het vegetatiebesluit wordt vegetatie gedefinieerd als 'natuurlijke en halfnatuurlijke begroeiing met alle spontaan gevestigde kruid-, struweel- en bosbegroeiingen en dit onafhankelijk van het feit of het abiotisch milieu, vooral water en bodem, al dan niet door de mens beïnvloed of gevormd is. Het betreft zowel begroeiingen in het water als op het land'. Zowel het aanbrengen als het verwijderen en wijzigen van de vegetatie is vergunningsplichtig. Deze vergunningsprocedure kan 60 tot 120 dagen in beslag nemen (naargelang er al dan niet beroep wordt aangetekend) zodat elke vorm van doeltreffende landbouw uitgesloten is.

Dat krachtens dit besluit geen vegetatiewijziging mag plaats hebben zonder enige vergunning, waarbij vegetatie wordt gedefinieerd als alle natuurlijke en halfnatuurlijke begroeiingen met alle spontaan gevestigde kruid-, struweel- en bosbegroeiingen.

Dat de wijziging van vegetatie krachtens het vegetatiebesluit niet toepasselijk is in agrarisch gebied, precies omwille van het feit, dat hierdoor elke vorm van landbouw onmogelijk is. Het vegetatiebesluit heeft echter zijn volle uitwerking in natuurgebied, waardoor landbouw onmogelijk wordt.

Dat zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van onkruidbestrijding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt.

Dat krachtens voormeld vegetatiebesluit elke vorm van tussenkomst in de waterhuishouding verboden is, minstens vergunningsplichtig wordt gemaakt.

Dat zulks op het vlak van de landbouw concreet betekent dat elke vorm van irrigatie, ontwatering, drainage, beïnvloeding van overstromingsgebieden verboden is.

2° Dat krachtens het Mest-decreet van 20 december 1995 (...) houdende wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, er in natuurgebieden een bemestingsverbod geldt dit vanaf 1 januari 1998 (met uitzondering van bemesting door rechtstreekse uitscheiding bij begrazing, waarbij een druk van 2 grootvee-eenheden per ha op jaarbasis kan toegelaten worden). Dat aan voormelde bemestingsverbod concreet uitvoering werd gegeven in het besluit van de Vlaamse regering houdende aanvullende bepalingen betreffende de toepassing van het artikel 15§4; 1°, 2° en 3° en §5 van het decreet van

23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (...)

3° Dat krachtens VLAREM II (B.S. 31 juli 1995 punt 5.9 en volgende) er ten aanzien van natuurgebied een aantal verbods- en afstandregels gelden (o.m. voor varkenshouderijen) waardoor voorheen regelmatige vergunde bedrijven plots geen rechtsgeldige vergunning of vernieuwing van vergunning kunnen verkrijgen."

dat zij voorts doen gelden dat eerste, derde, vierde, achtste en negende verzoeker houder van een veestapel zijn, dat de getroffen gronden in de rechtstreekse nabijheid liggen van hun bedrijfszetel, dat dit noodzakelijk is omdat het onmogelijk is een veestapel dagelijks van een stalling naar een veraf gelegen weide te brengen, dat landbouweconomisch de getroffen grond niet kan vervangen worden door een financiële vergoeding, dat de aankoop van vervangende landbouwgrond in de regio onmogelijk is, dat achtste verzoeker werd "genotificeerd als niet-gezinsveeteeltbedrijf", wat meebrengt dat hij het bijkomend mestoverschot dat ontstaat door de bestemmingswijziging zelfs niet zou mogen afzetten op gronden die hij bijkomend zou aankopen;

Overwegende dat in de nota de verwerende partij repliceert dat de beweerde gevolgen van de bestemmingswijzigingen betreffende de vergunningsplicht voor vegetatiewijziging, bemestingsnormen en afstandsregels niet rechtstreeks uit het bestreden besluit voortvloeien, dat bovendien de vergunningsplicht voor vegetatiewijzigingen nog niet betekent dat dergelijke wijzigingen niet zullen worden toegestaan, dat verzoekers reeds vóór het bestreden besluit gebonden waren door de vergunningsplicht voor de wijziging van lijn- en puntvormige elementen, dat verzoekers niet uiteenzetten of en in welke mate zij in aanmerking komen voor vergoeding van inkomstenverliezen ten gevolge van

verminderde bemesting of voor verkoop op basis van de venale waarde en voor ontheffingen, dat verzoekers niet aangeven of zij door de afstandsregels in de milieuvergunningsreglementering zullen worden getroffen, dat verzoekers evenmin aannemelijk maken dat de wijziging van de bestemming het bestaan van hun landbouwbedrijven zal bedreigen, dat het geringe aandeel van de getroffen gronden in de gehele oppervlakte waarover het bedrijf van de eerste, vierde, zesde, achtste en negende verzoeker beschikt, de bedreiging van het bestaan van het landbouwbedrijf tegenspreekt;

Overwegende dat het nadeel dat het ten gevolge van het bestreden besluit voor verzoekers onmogelijk zal zijn om hun gronden nog doeltreffend te exploiteren, aansluit bij het ernstig bevonden middel; dat het nadeel steun vindt in het advies van de regionale commissie volgens hetwelk onder meer het mestdecreet, het decreet op de milieuvergunningen en natuurbeschermingswetgeving "ernstige gevolgen (hebben) voor de exploitaties en investeringen"; dat de regionale commissie om die reden adviseert de bestemming van landschappelijk waardevol agrarisch gebied te behouden; dat het bestreden besluit de "ernstige gevolgen" niet betwist, maar evenmin het advies volgt; dat het daarvoor op het eerste gezicht geen deugdelijke redenen had; dat het nadeel ernstig is; dat ook wordt aangenomen dat het nadeel naderhand niet meer adequaat kan worden hersteld;

Overwegende dat het ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitsluitend verband houdt met de gronden die verzoekers exploiteren; dat hun vordering alleen wordt ingewilligd in zoverre het bestreden besluit die gronden betreft én in zoverre verzoekers die gronden, aan de hand van hun kadastrale gegevens, voldoende nauwkeurig hebben geïdentificeerd om de Raad

van State toe te laten de omvang van de schorsing met de vereiste precisie te bepalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 december 1998 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Roeselare-Tielt op het grondgebied van de gemeenten Ardooie, Dentergem, Hooglede, Ingelmunster, Izegem, Ledegem, Lichtervelde, Meulebeke, Moorslede, Oostrozebeke, Pittem, Roeselare, Ruiselede, Staden, Tielt, Wielsbeke, Wingene, in zoverre het betrekking heeft op grond geëxploiteerd te Ruiselede door Bert ALLIET, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 466, 467, 468, 469, en nrs. 409, 406, 405, 410a, 410b, 410e, door Jan CLEMENT, kadastraal bekend Sectie A, nr. 470a, door Marc DEVISCH, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 463a en 465, door Hedwig DEWINTER, kadastraal bekend Sectie G, nr. 7850, door Eddy GORDIER, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 209a, 205b, 204, 203, door Luc ROGGE, kadastraal bekend Sectie G, nrs. 735b, 735c, 735d, 735e en sectie A, nrs. 219a, 217, 218, 236f, door Eric VANDE KERCKHOVE, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 407b, 407c, 407a, 376a, en door Pierre VAN VOOREN, kadastraal bekend Sectie A, nrs. 209a (deel) en 194a.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Het arrest wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig maart tweeduizend, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.